

בש"פ 7239/18 - מדינת ישראל נגד בהאא אבו כשק

בבית המשפט העליון

בש"פ 7239/18

לפני: כבוד השופט ע' פוגלמן

המבקש: מדינת ישראל

נ ג ד

המשיב: בהאא אבו כשק

בקשה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996

תאריך הישיבה: י"ב בחשון התשע"ט (21.10.2018)

בשם המבקשת: עו"ד דגנית כהן ויליאמס

בשם המשיב: עו"ד גלאון קפלנסקי

החלטה

לפניי בקשה ראשונה להארכת מעצרו של המשיב ב-90 ימים לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים).

1. ביום 30.1.2018 הוגש נגד המשיב כתב אישום המייחס לו תקיפה של סוכן משטרה על רקע חוב כספי

עמוד 1

נטען אשר גרמה לו לחבלות בפנים ובצלעות ואיום נוסף לפגוע בסוכן. עוד על פי כתב האישום, המשיב מכר לסוכן בשתי הזדמנויות שונות כ-12.5 גרמים של סם מסוג קוקאין. על בסיס עובדות אלה, יוחסו למשיב עבירות של תקיפה הגורמת חבלה ממשית לפי סעיף 380 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין), איומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין, וכן עבירות של סחר בסם מסוכן לפי סעיף 13 ביחד עם סעיף 19א לפקודת הסמים [נוסח חדש], התשל"ג-1973.

2. בד בבד עם הגשת כתב האישום, הגישה המבקשת בקשה למעצר המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו. ביום 7.3.2018, בנתון להסכמה בדבר קיומן של ראיות לכאורה להוכחת המיוחס למשיב ולקיומה של עילת מעצר, הורה בית משפט השלום בתל אביב-יפו (כב' השופט ר' פרי) על קבלת תסקיר מעצר בעניינו של המשיב. כעולה מן התסקיר, המשיב הוא בן 27, נשוי ואב לתינוק בן כשנה. למשיב עבר פלילי בעבירות רכוש, אלימות וסחר בסמים, בגין ריצה שני עונשי מאסר בפועל ותלוי ועומד נגדו מאסר על תנאי בן ארבעה חודשים. המשיב מתאפיין בדפוסי התנהגות שוליים ואלימים מתמשכים, כאשר שירות המבחן התרשם כי העונשים שהוטלו עליו בעבר לא היו גורם מדרבן לשינוי התנהגותו. על רקע האמור העריך שירות המבחן כי ישנו סיכון גבוה להישנותה של עבירת אלימות ברמה בינונית מצדו של המשיב. כמו כן, שירות המבחן התרשם כי אין בכוחה של חלופת המעצר שהציע המשיב לסוכן, הן מפאת אי התאמת המפקחים, הן בשל מאפייני אישיותו של המשיב והחשש כי לא יקיים את התנאים המגבילים לאורך זמן. שירות המבחן נמנע אפוא מלבוא בהמלצה בעניינו של המשיב.

בדיון לפני בית המשפט ביום 28.3.2018 ביקש המשיב כי תינתן לו האפשרות להציע חלופה נוספת וכי יערך תסקיר משלים בעניינו, אך זו נדחתה בשים לב למסוכנות המשיב ולהיעדרה של חלופה. בנתון לאמור, הורה בית המשפט על מעצר המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו.

3. המשיב ערר על החלטה זו, אך בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו (כב' השופט צ' קאפח) דחה את הערר. זאת בשים לב למסוכנות המשיב, לאי קיומה של חלופה הולמת ומסביר כי לא ניתן ליתן בו אמון. עוד ניתן משקל לעברו המכביד בתחום הסמים בשנים האחרונות, ולכך שעבירות סמים ניתנות לביצוע גם מהבית.

4. אשר להתקדמות ההליך העיקרי, ביום 14.5.2018 הוקרא כתב האישום. מועדי ההוכחות נקבעו ונדחו לצורך מיצוי ההידברות בין המבקשת לבין המשיב. לבסוף ב-14.8.2018, התקיים דיון שבו כפר המשיב בעובדות כתב האישום. נוכח נסיבות הנוגעות לייצוג הנאשמים האחרים בתיק נקבעו דיוני ההוכחות לימים 22.10.2018 ו-29.10.2018 אך בוטלו לבקשת הנאשם 2, בהתאם לעדכון שמסרו הצדדים ביום 22.10.2018. דיון ההוכחות הראשון נקבע ליום 21.11.2018 מבלי שנקבעו דיוני המשך.

5. מכאן הבקשה שלפניי. בבקשה צוין כי הצורך בהמשך מעצרו של המשיב נובע ממידת מסוכנותו הגבוהה הנלמדת מאליה מן העבירות המיוחסות לו המקימות, כידוע, חזקת מסוכנות סטטוטורית לפי סעיף 21(א)(1)(ג)(3) לחוק המעצרים ומנסיבות ביצוע כפי שפורטו בכתב האישום. עוד ציינה המבקשת כי המסוכנות נלמדת גם מהרשעותיו הקודמות של המשיב בעבירות סמים, אלימות ורכוש שאף ריצה בגין שני עונשי מאסר בפועל.

6. המשיב מתנגד להארכת המעצר המבוקשת. לטענתו, התקדמותו האיטית של ההליך אינה לפתחו מכיוון שנגרמה על ידי סיבות שאינן תלויות בו, הנוגעות לייצוג של נאשמים אחרים בכתב האישום. עוד נטען כי קצב התקדמותו עמוד 2

האיטי של ההליך העיקרי והתמשכות המעצר משנה את נקודת האיזון ומטה את הכף לטובת מעצרו בפיקוח אלקטרוני. זאת במיוחד מששני הנאשמים הנוספים בכתב האישום שוחררו לחלופות מעצר. המשיב הציע כי יעצר בפיקוח אלקטרוני בביתו של אחותו שתשמש כמפקחת והציע מפקחים נוספים.

7. לאחר שעיינתי בבקשה והאזנתי לטיעוני הצדדים בדיון לפניי, מצאתי כי דין הבקשה להתקבל באופן חלקי, וכי בד בבד ייערך תסקיר משלים בעניינו של המשיב שבגדרו תיבחן האפשרות למעצרו באיזוק אלקטרוני בבית אחותו, על פי הצעתו.

8. כידוע, במסגרת בקשה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק המעצרים על בית המשפט לאזן בין זכותו של הנאשם לחירות, לבין הצורך בשמירה על ביטחון הציבור ועל תקינות ההליך הפלילי (בש"פ 7234/17 מדינת ישראל נ' פלוני, פסקה 6 (1.10.2017)). במסגרת האיזון האמור יתחשב בית המשפט בין היתר במידת המסוכנות הנשקפת מהנאשם; בחלופה הזמן מאז מעצרו; בקצב ניהול ההליך העיקרי; בחשש מפני שיבוש ההליך; באפשרות להשיג את תכלית המעצר בדרך של חלופה מתאימה (בש"פ 7632/15 מדינת ישראל נ' פלוני, פסקה 6 (20.11.2014)). בענייננו, נשקפת מהמשיב מסוכנות, בשים לב לטיב העבירות המיוחסות לו, כמו גם מעברו הפלילי ומהתסקיר השלילי בענייננו. ברם, מנגד, ההליך העיקרי מתנהל בקצב שאינו משיב רצון, ובחלופה תשעה חודשים מראשית מעצרו עד תום ההליכים טרם החלה שמיעת ההוכחות. המועד הראשון קבוע רק לעוד חודש מבלי שנקבעו דיוני המשך, כך שסוף ההליך העיקרי אינו נראה באופק, וזאת עקב סיבות שאינן תלויות בהתנהלות של המשיב. בנסיבות אלו, ובהינתן נסיבות העבירות ואפיון, סבורני כי הכף נוטה אל עבר בחינת האפשרות לנטרול מסוכנותו של המשיב בדרך של מעצרו בפיקוח אלקטרוני בבית אחותו, בתוספת המפקחים שהוצעו על ידו. לשם כך יערך תסקיר מעצר משלים כמו גם תסקיר היחידה לפיקוח אלקטרוני. תוצאותיהם של אלה יובאו תוך 21 ימים לעיונו של בית משפט השלום אשר יבחן את החלופה, יקיים דיון במעמד הצדדים ויחליט כחכמתו.

מעצרו של המשיב מוארך ב-60 ימים החל מיום 30.10.18 או עד למתן פסק דין בת"פ 68223-01-18, לפי המוקדם.

סוף דבר, הבקשה מתקבלת באופן חלקי כמפורט לעיל.

ניתנה היום, ט"ו בחשוון התשע"ט (24.10.2018).

ש ו פ ט